

Ihmisen hengellisyydestä

SEPPO KANERVA

URANTLA-kirjan sisältämä ilmoitus luo lukijalleen perinteisistä käsityksistä suuresti poikkeavan kuvan siitä, mitä hengellisyys on, miten se syntyy ja miten se ilmenee. Käsittelen ensin lyhyesti mainittuja perinteisiä käsityksiä ja sitten pyrin niin ikään lyhyesti selvittämään omaa ymmärrystäni siitä, mitä URANTLA-kirja asiasta meille opettaa.

Perinteisiä käsityksiä hengellisyydestä

Ihmisellä on taipumus hahmottaa olevaisuus hyvän ja pahan välisenä taisteluna. Tässä käsityksessä henki edustaa hyvää; lihallisuus, aineellisuus ja usein jopa mieli, järki, nähdään pahana. Ihminen käy tämän käsityksen mukaan jatkuvaa taistelua omaa luontaista pahuuttaan, aineellisuuttaan ja jopa järkeään vastaan, ja sitä mukaa kuin hän on kykenevä voittamaan itsensä, sitä mukaa hän hengellistyy, hänestä tulee hyvä. Mutta tätä taistelua ei käy vain ihminen itsensä kanssa, vaan häntä on koko ajan viemässä pahuuden suuntaan Saatana, joka tasavertaisena hyvyttä edustavan Jumalan kanssa käy taistelua vallasta ja kamppailua ihmisen sydäimestä ja suosiosta. Ihminen ei tämän käsityksen mukaan pysty vastustamaan Saatanaa muutoin kuin Jumalan ja Jeesuksen avulla. Lyhyesti sanottuna URANTLA-kirjan sisältämä ilmoitus opettaa muuta.

Kun ihminen tämän perinteisen käsityksen mukaisesti on hengellinen eli hyvä, se tulee näkyville monin monituisin tavoin. Tällaisia hengellisyyden ilmenemiä ovat muiden muassa usko Jumalaan ja Jumalan pelkääminen sekä rangaistuksenpelosta tapahtuva synnin ja pahan kaihtaminen. Synniksi käsitetään tietyt teot, asenteet ja ominaisuudet, sellaiset kuin Jumalan kieltäminen, ateismi, seksuaalisuus, varsinkin homoseksuaalisuus, nautinnot, tappaminen (kvalifioidusti), varastaminen, ahneus, itsekkyyys, laiskuus, riidat ja erimielisyydet ja niin edelleen. Hengellisyys ilmenee muun muassa kirkossakäymisenä, virrenveisuuna, rukoiluna, Raamatun tai URANTLA-kirjan lukemisena, tiettyjen opinkappaleiden omaksumisena, hurskaute-na; tiukkoina käsityksinä siitä, mikä on oikein ja mikä on väärin eli tiukkana moraalina, jopa moralismina ja tuomitsevuutena. Toisaalta se myös ilmenee ristiriitojen ja erimielisyyksien välttämisenä. Se ilmenee tavoitteena saavuttaa emotionaalinen autuuden tila esimerkiksi hartaustilaisuudessa,

jumalanpalveluksessa tai jossakin muussa samoin ajattelevien uskovaisten kokouksessa. Hartaustilaisuuteen mennään *saamaan* jotakin: mielenliikutusta, ylevää tunnetta, ylemmyyden tunnetta, yhteishenkeä tms.

Mikä tällaisessa hengellisyydessä on vajavaista?

Usein on mahdotonta määritellä näiden hengellisyydeksi käsitettyjen ilmiöiden todellista lähdettä. Hengellisyyden sijasta lähde voi olla myös joko kokonaan tai ainakin osaksi pelkästään tarve mukautua perinteisiin käyttäytymistapoihin ja asettautumista opittuihin ja sosiaalisesti hyväksytyiksi koettuihin käyttäytymiskaavoihin. Tällainen hengellisyys voi olla kainalosauva, keino tuntea itsensä edes jossakin asiassa hyväksi ja paremmaksi kuin elämässään menestyvät syntiset. Autuudentunteen tavoittelemisen on aina itsekästä, sillä sen virikkeenä on tarve *saada* itselleen jotakin.

Perinteiset käsitykset siitä, mitä hengellisyys on, kuvailevat vain hengellisyyden mahdollisia ilmenemistapoja, siis sitä mihin hengellisyys johtaa tai mihin sen tulisi johtaa ihmisen käyttäytymisessä, asenteissa ja mielipiteissä. Ne ovat lyhyesti todettuna jonkinlainen käsitys siitä, mitä hengen hedelmät ovat, ei siitä, mitä itse hengellisyys on. Jotkin perinteisen käsityksen mukaiset hengellisyyden ilmenemät ovat todellakin aitoja hengen hedelmiä, mutta eivät kaikki.

Ihmisen todellinen hengellisyys

Todettakoon ensinnäkin, että URANTLA-kirjan opetusten mukaan mitkään teot, asenteet tai käsitykset eivät ole syntiä. Synti määritellään tietoiseksi Jumalan tahdon vastaiseksi toiminnaksi.

Mikä sitten on Jumalan tahto? Meille ilmoitetaan muun muassa, että Jumala on absoluuttisen täydellinen ja että Jumala on henki. Jumala ilmoittaa URANTLA-kirjan välityksellä meille tahtonsa monen monta kertaa. Yksinkertaisuudessaan tämä tahdonilmaisu kuuluu: *Olkaa täydelliset niin kuin minä olen täydellinen.*¹ Eli määränpäänämme on tulla Jumalan kaltaiseksi täydelliseksi hengeksi. Mitään muuta ei Jumala ole ihmisen suhteen ilmoittanut tahtovansa.

¹ 21:3; 22:3; 86:1; 290:2; 295:1; 297:1; 345:3; 411:1; 449:2; 1574:8

Hengeksi tuleminen ja täydellistyminen aloitetaan jo ensimmäisen elämän aikana. Jumala antaa tavoitteen saavuttamiseen tarvittavan avun: kaikki ihmiseen vaikuttavat hengelliset vaikuttajat, joista tärkein on Jumalan henkiosanen, jokaisen ihmisen mielessä vaikuttava Ajatuksensuuntaaja. Ihmisen tarvitsee vain oman vapaan tahtonsa mukaisesti ja ajattelun vapautensa puitteissa tai jopa tietämättään suostua tähän apuun. *Jokainen kuolevainen, joka tietoisesti tai tietämättään seuraa hänessä olevan Suuntaajan johdatusta, elää Jumalan tahdon mukaisesti.*² *Inhimillisen olemassaolon suuri tavoite on virittyminen siimmässä olevan Suuntaajan jumalallisuuteen.*³

*Eloojäämisen salaisuus on kiedottu ihmisen ylevimpään baluun, baluun olla Jumalan kaltainen, ja siihen liittyvään halukkeuteen tehdä ja olla kaikkea sitä, mikä on välttämätöntä, jotta tuo ylimpänä hallitseva balu lopulta täytyisi.*⁴ *Juuri Suuntaaja luo ihmisen sisimpään tunteenamme sammuttamattoman kaipuun ja päättymättömän kaipauksen olla Jumalan kaltainen, saavuttaa Paratiisi ja siellä Jumalan aktuaalisen persoonan edessä palvoa tämän jumalallisen lahjan infiniittistä alkulähdettä.*⁵ *Henkilökohdaiset Suuntaajanne työskentelevät teidän henkistämisenne hyväksi siinä toivossa, että ne voisivat iästää ajallisen identiteettinne.*⁶ *Tie, jota myöten nousette Paratiisiin, on hengeksi tuleminen tie, ja Suuntaajan olemus tuo uskollisesti esille ilmoituksen Universaalisen Isän hengellisestä olemuksesta.*⁷ *Ne [Suuntaajat] käsittelevät viisaasti ja kokeneesti ihmisähyn kätkeytyvää hengellistä potentiaalia... Ne ovat kärsivällisiä opettajia, jotka alinomaan kannustavat kohdettaan vähä vähältä lisääntyvän täydellisuuden poluilla eteenpäin.*⁸

Ihminen on aineellinen, biologinen olento, jolla on mieli ja vapaa tahto ja jonka pitää koossa Jumalan lahjaksi antama ainutkertainen persoonallisuus. Ihmisestä on siis määrä tulla henki ja tämä ilmenee hengellisyytenä, joka näkyy hengen hedelminä. Hengeksi tuleminen tapahtuu Jumalan antaman avun turvin. Hän antaa jokaiselle normaalille ihmiselle osan itsestään, Jumalan henkiosanen eli Ajatuksensuuntaajan. Suuntaaja, joka tätä hengellis-

tymistä meissä omalla suostumuksellamme saa aikaan, kehittää yhdessä mielemme kanssa kuoleman jälkeen eloon jäävän ja potentiaalisesti iäisen minuutemme ja identiteettimme eli sielun, joka tässä maan päällisessä vaiheessa on morontiaalinen. Ihminen on siis etupäässä ainetta ja mieltä, mutta hänessä on myös henki ja alkiovaiheinen morontiasielu. Hengellisyyden saa aikaan Ajatuksensuuntaaja: *[Ajatuksensuuntaajat] hellittämättä kannustavat niitä luotuja, joissa ne asuvat, kohti jumalallisia ihanteita ja päämääriä.*⁹ *Oman tahtosi perusteella ja suostumuksella Suuntaajalla on valta alistaa aineellisen mielen luodulle ominaiset taipumukset niiden muuntavien toimien kohteeksi, jotka johtuvat kehkeytyvän morontiasielun tavoitteista ja tarkoituseristä.*¹⁰ *Ne työskentelevät aineellisen mielen kanssa rakentaakseen — säädellen ja hengellistäen — uuden mielen uusia maailmoja varten... Niiden tehtävä koskee pääasiassa tulevaa elämää, ei tätä elämää.*¹¹

Hengellisyyden eli Ajatuksensuuntaajan aikaansaaman hengellistymisen ilmenemiä kutsutaan hengen hedelmiksi. Voimallinen Sanansaattaja kertoo luvussa 34, mitä hengen hedelmät ovat. Hän sanoo Paavalin galatalaiskirjettä lainaten: *hengen hedelmät ovat rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, lempeys, hyvyys, usko, säilyisyys ja itsehillintä.*¹²

Jeesus taasen esitti hieman perusteellisemmän näkemyksen siitä, mitä hengen hedelmät ovat. Hän kertoi tämän morontiahahmossa Tyyroon kokoontuneille uskoville. Jumalallisen hengen hedelmät ovat¹³:

1. Rakastava palveleminen.
2. Epäitsekäs antaumus.
3. Peloton lojaalisuus.
4. Vilpitön rehellisyys.
5. Valistunut vilpittömyys.
6. Kuolematon toivo.
7. Epäilemätön luottamus.
8. Armelias huolenpito.
9. Pettämätön hyvyys.
10. Anteeksiantava pitkämielisyys.
11. Pysyvä rauha.

² 1176:4

³ 1206:2

⁴ 1206:0

⁵ 1176:5

⁶ 1182:4

⁷ 1182:5

⁸ 1203:4

⁹ 1190:3

¹⁰ 1191:5

¹¹ 1191:6

¹² 381:7

¹³ 2054:3

Nämä ovat siis todellisen hengellisyyden tunnusmerkit. Ensimmäisenä niistä mainitaan *rakastava palveleminen*. Sen kumpikin osa eli rakastaminen ja palveleminen ovat kaikkein selkeimmät ja *URANTLA-kirjassa* korostamasta päästyä korostetut ja kaikkein suurimmassa määrin perinteisistä käsityksistä poikkeavat hengellisyyden tuntomerkit. On hyvä tutkiskella tarkasti, mitä Jeesuksen määritelmä sisältää, mitä sen eri osat merkitsevät, mutta myös sitä, mitä siinä ei mainita. Ei saakaan autuudentunteen tavoittelemisesta, ei opinkappaleista, ei kirkossakäymisestä eikä virrenveisuusta. Mutta on siis huomattava, että nuo yksitoista mainittua hengen hedelmää ovat vain ilmenemismuotoja; ne ovat se tapa, jolla hengellisyys tulee esille ja nähtäville. Ne eivät sinänsä ole hengellisyys.

Mistä vajavaiset hengellisyyssätykset juontuvat?

Hengellisyys mielletään usein myös vakavamieleiseksi maisen elämän kieltämiseksi tai ainakin sen arvon kiistämiseksi tai vähättelemiseksi; ihanteena pidetään yksinkertaisuutta, niin kutsuttuihin hengellisiin asioihin keskittymistä ja kieltämyksiä. Niillä kuvitellaan ansaittavan ”pisteitä” Jumalan silmissä: Kärsi, kärsi, kirkkaamman kruunun saat. Orvontonin Yksinäinen Sanansaattaja sanoo kuitenkin luvussa 110 muun muassa näin: *Mutta bararas ja päättäväinen ponnistus ikuisen kohtalon todellistamiseksi ei ole millään muotoa ristiriidassa hilpeän ja riemullisen elämän eikä menestyksellisen ja kunniaakkaan maisen elämänuran kanssa. Yhteistyö Ajatuksensuuntaajan kanssa ei vaadi itsensä kiduttamista, tekoburskautta eikä ulkokultaista ja huomiota herättävää itsensä alentamista. Ihanteellinen elämä on mieluummin elämää, joka ilmenee rakastavana palvelemisena, kuin olemassaoloa, jolle on ominaista pelokas epärointi.*¹⁴

Ymmärtäisin niin, että Yksinäisen Sanansaattajan virheellisiksi sanomat käsitykset ja muut erheelliset näkemykset juontuvat seuraavasta syystä. *[Suuntaajat] ovat se hellittämätön yllyke, joka panee ihmisen yrittämään aineellisen ja nykyisen olemassaolonsa hallintaa hengellisen ja tulevan elämänvaiheen valossa.*¹⁵ *Suuntaajien työskentelyä häiritsee se, minkäluonteisia kuolevaisrodut ovat synnynnäisesti, tätä hoivaa hidastavat suuresti myös ennalta omaksunne mielipiteet, ajatuspinttymänne ja jäykistyneet ennakkoluulonne.*¹⁶ *Elämän*

*suuri ongelma on, miten sovittaa esi-isiltä perityt elämän viettämistä koskevat mieltymykset Salaperäisen Opastajan jumalallisen läsnäolon alkuunpanemien hengellisten yllykkeiden asettamiin vaatimuksiin.*¹⁷ *Mitä Ajatuksensuuntaaja taukoamatta tekee, on että se ponnistelee mielesi hengellistämiseksi niin, että tuloksena on morontiasielusi. Mutta sinä itse olet tästä sisäisestä hoivasta enimmäkseen tietämätön. Olet kokolaillla kykenemätön erottamaan oman aineellisen älytoimintasi aikaansaannosta sielusi ja Suuntaajan yhteisten toimien tuloksesta.*¹⁸ *...koskaan ne eivät loukkaa isäntänsä tahtotoiminnallista itseyyttä. Jumalallinen Opastaja ei koskaan hengellistä yhtäkään ihmistä vastoin tämän tahtoa, vaan eloonjääminen on Jumalten lahja, jonka täytyy olla ajallisuuden luotujen haluama.*¹⁹ *Suuntaaja ei pyri kontrolloimaan ajatteluanne sinänsä, vaan mieluummin hengellistämään sen, iäistämään sen. Sen paremmin enkelit kuin Suuntaajatkaan eivät pidä tehtävänään suoranaista ihmisen ajatteluun vaikuttamista, vaan se on sellainen persoonallisuuteen kuuluva etuoikeus, joka on vain ihmisellä.*²⁰

Ymmärrän tämän tarkoittavan sitä, että Suuntaaja panee alulle hengellistymisen ja pitää sitä taukoamatta yllä, mutta on vapaan tahtomme vallassa suostummeko siihen ja on oman ajattelumme varassa, miten me sen tulkitsemme. Ajattelumme vajavaisuudesta, ennalta omaksutuista mielipiteistä, ajatustottumuksista ja ennakkoluuloista johtuen tulkintamme ovat useimmiten irvokkaita, pelon vääristämiä, vääriä ja virheellisiä. Niitä ei tule silti halveksia. Ne ovat osoitus pyrkimyksestä parempaan, ne ovat osoitus siitä, mihin ihminen on tähän mennessä päässyt reagoidessaan Suuntaajien hengellistävään toimintaan. Ne ovat se tapa, jolla vajavainen ihmisajattelu koettaa luoda käsityksen siitä, mitä on tapahtumassa ja mistä tässä kaikessa on kysymys. *Perin harvat kuolevaiset ovat todellisia ajattelijaita; te ette kehitä ja harjaannuta mieltänne hengellisesti niin pitkälle, että muodostuisi suotuisa yhteys jumalallisiin Suuntaajiin.*²¹ Ihmisen laiskuudesta ja haluttomuudesta omakohtaiseen ajatteluun johtuu kaikkialla ylen näkyvänä ilmenevä tapa turvautua muiden ajatteluun ja kunnioittaa erilaisia guruja ja johtajia; mennä valtavirran mukana; olla kyseenalaistamatta vallitsevia käsityksiä ja ajatustottumuksia; mukautua niin kutsuttuihin yleisesti hyväksytyihin käsityksiin ja näkemyksiin.

¹⁷ 1199:5

¹⁸ 1207:2

¹⁹ 1204:6

²⁰ 1205:1

²¹ 1213:1

¹⁴ 1206:2

¹⁵ 1193:6

¹⁶ 1199:4

Näillä irvokkaillakin käsityksillä on oma arvonsa. Ne ovat potentiaalisesti edistyviä, ne edustavat mahdollisen edistyksen ituja, sillä [j]os Urantian asukkaiden mielessä asuvat Suuntaajat vedettäisiin täältä pois, maailmassa alkaisi vähitellen vallita monet sellaiset olot ja tavat, jotka olivat ominaisia primitiivisten aikojen ihmisille. Jumalalliset Opastajat ovat eräs edistyvän sivilisaation reaalisista potentiaaleista. Mutta kun sanoin, että niitä ei tule halveksia, se ei suinkaan merkitse, että ne tulisi hyväksyä ja tyytyä niihin. Niistä on edettävä selkeämpiin ja todempiin käsityksiin.

Yksinäisen Sanansaattajan käsitys hengellisyydestä

Päätän esitykseni siteeraamalla muuatta Orvontonin Yksinäistä Sanansaattajaa, joka sanoo, että voit tietoisesti lisätä harmoniaa itsesi ja Suuntaajan välillä eli lisätä hengellisyyttäsi sillä, että

1. Päätät vastata jumalalliseen johdatukseen; vilpittömästi perustat ihmiselämäsi korkeimmalle tietoisuudelle totuudesta, kauneudesta ja hyvyydestä ja sitten vii-

sauden, palveluksen, uskon ja rakkauden avulla sovitat nämä jumalallisuudesta kertovat ominaisuudet yhteen.

2. Rakastat Jumalaa ja haluat olla hänen kaltaisensa — aidosti toteat taivaallisen Vanhemman olevan jumalallinen isäsi ja rakastaen palvot häntä.
3. Rakastat ihmistä ja tahdot vakavissasi palvella häntä — täydestä sydämestäsi toteat ihmisten olevan veljiä, mihin liittyy älyllinen ja viisas kiintymys jokaista kaltaistasi kuolevaista kohtaan.
4. Riemumielin hyväksyt kosmisen kansalaisuuden — toteat rebellisesti aste asteelta enenevät velvollisuutesi Korkeinta Olentoa kohtaan, tiedostat evolutionaarisen ihmisen ja kehittyvän Jumaluuden välisen keskinäisen riippuvaisuussubteen. Tällöin on käsillä kosmisen moraalisuuden synty ja universaalisen vastuullisuuden orastava tajuaminen.

²² 1198: